

ÎNCHEIERE

20 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Oleg Sternioală, Valentina Clevadî

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de societatea cu răspundere limitată „Mezanin - V”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Marița” împotriva societății cu răspundere limitată „Mezanin - V” privind încasarea datoriei, penalității și dobînzii de întîrziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2016, prin care s-a admis apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „Marița”, s-a casat hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 09 iulie 2015 și s-a emis o nouă hotărîre de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 11 octombrie 2013, SRL „Marița” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva societății cu răspundere limitată „Mezanin - V” privind încasarea datoriei, penalității și dobînzii de întîrziere.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la data de 15 octombrie 2009, SRL „Marița” și SC „Mezanin-V” SRL au încheiat contractul de locațiune nr. 36, avînd ca obiect transmiterea în posesie și folosință temporară a spațiului cu suprafața de 380 m², amplasat pe bd. Dacia, 27, mun. Chișinău. Transmiterea în locațiune a spațiului cu suprafața de 380 m², este confirmată prin actul de primire-predare din 15 octombrie 2009.

La data de 19 aprilie 2012, SRL „Marița” și SC „Mezanin- V” SRL au încheiat acordul adițional nr. 2, care prevedea că, din 01 mai 2012 suprafața spațiului comercial transmis în locațiune, constituie 385 m².

Indică reclamantul că, potrivit prevederilor punctului 3.2 al contractului de locațiune, locatarul era obligat să achite taxa de chirie în sumă de 60 euro/m² anual, conform cursului stabilit de Banca Națională a Republicii Moldova la data efectuării plății. De asemenea, locatarul avea obligația de a achita taxa de chirie pînă la data de 05 a lunii de gestiune.

Menționează că, în conformitate cu prevederile punctului 3.6 al contractului nominalizat, locatarul s-a obligat să achite o garanție în valoarea taxei de chirie pentru o lună de locațiune.

La data de 22 iulie 2010, 30 decembrie 2010 și 06 iulie 2011, pîrîtul a virat la contul de decontări al SRL „Marița” sumele de 10 000 lei, 20 000 lei și 3 500 lei, cu titlu de garanție.

La data de 01 mai 2013 SC „Mezanin-V” SRL a solicitat rezilierea contractului de locațiune în termen de 3 luni, invocînd schimbarea business-planului locatarului, prevăzut la punctul 5.5 al contractului de locațiune.

Reclamantul susține că, la 25 septembrie 2013, pîrîtul înregistra față de SRL „Marița” o datorie pentru taxa de chirie și serviciile comunale în sumă de 33 478, 74 lei. Altfel, SC „Mezanin-V” nu a achitat serviciile comunale pentru luna iunie 2013 și taxa de chirie pentru luna iulie 2013.

Relatează că, potrivit prevederilor punctului 3.6 al contractului de locațiune, suma garanției în mărimea plății lunare a taxei de chirie se păstrează de locator, care în caz de reziliere a contractului din inițiativa locatarului sau în urma neîndeplinirii obligațiilor contractuale asumate de locatar, nu se restituie și va fi integral reținută de către locator. Potrivit pct. 4.2. al contractului de locațiune, locatarul este obligat la achitarea unei penalități de întîrziere în mărime de 0,1 % din cuantumul taxei de chirie neachitate în termen, pentru fiecare zi de întîrziere.

Perioada de întîrziere constituie 50 zile (06 august - 24 septembrie 2013), pentru care pîrîtul, urmează să achite o penalitate în sumă de 1 577 lei.

Solicită reclamantul, în urma concretizării acțiunii, încasarea din contul pîrîtului a datoriei în sumă de 33 478,74 lei, penalității în sumă de 5 992, 69 lei și dobînzii de întîrziere în sumă de 9 204, 82 lei, precum și cheltuielile de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 09 iulie 2015 cererea de chemare în judecată a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, SRL „Marița” a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2016, s-a admis apelul declarat de SRL „Marița”, s-a casat hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 09 iulie 2015 și s-a emis o nouă hotărîre prin care s-a admis cererea de chemare

în judecată depusă de SRL „Marița”, fiind încasat din contul SRL „Mezanin-V” în beneficiul SRL „Marița” suma de 33 478, 74 lei cu titlu de datorie în baza contractului de locațiune nr. 36 din 15 octombrie 2009, suma de 5 992, 69 lei cu titlu de penalitate și suma de 9 204, 82 lei cu titlu de dobândă de întârziere, iar în total suma de 48 676, 25 lei, precum și taxa de stat în mărime de 2555, 21 lei. În cazul neexecutării hotărîrii în termen de 90 de zile de la data cînd aceasta va deveni definitivă de la debitor chiar și în lipsa vinovăției lui urmînd a se percepe o dobândă de întârziere determinată conform art. 619 Cod civil.

La 18 mai 2016 SRL „Mezanin-V” a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu decizia contestată, considerînd-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că au fost încălcate și interpretate eronat normele de drept material.

Susține că, instanța de apel nu a apreciat condiția contractuală potrivit căreia locatarul este în drept de a rezilia contractul de locațiune în cazul schimbării planurilor de afaceri și prin urmare, greșit a reținut că rezilierea contractului a avut loc în mod neîntemeiat de către SRL „Mezanin-V”, înainte de finisarea termenului de locațiune.

Consideră că, neaplicarea normei ce urma a fi aplicată a determinat instanța de apel eronat să constate că, locatarul nu și-a executat în mod corespunzător obligațiile contractuale, înregistrînd datorii la achitarea serviciilor comunale și la plata chiriei.

A mai indicat că, intimatul nu a anexat la acțiune nici un înscris care ar fi atestat utilizarea căii extrajudiciare de soluționare a litigiului.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de către SRL „Mezanin-V”, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a

fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Mezanin-V” este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Colegiul reiterează că, conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul "efectiv", atît în practică, cît și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime" conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe cînd în recursul declarat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Mezanin-V”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către societatea cu răspundere limitată „Mezanin - V”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Valentina Clevadî